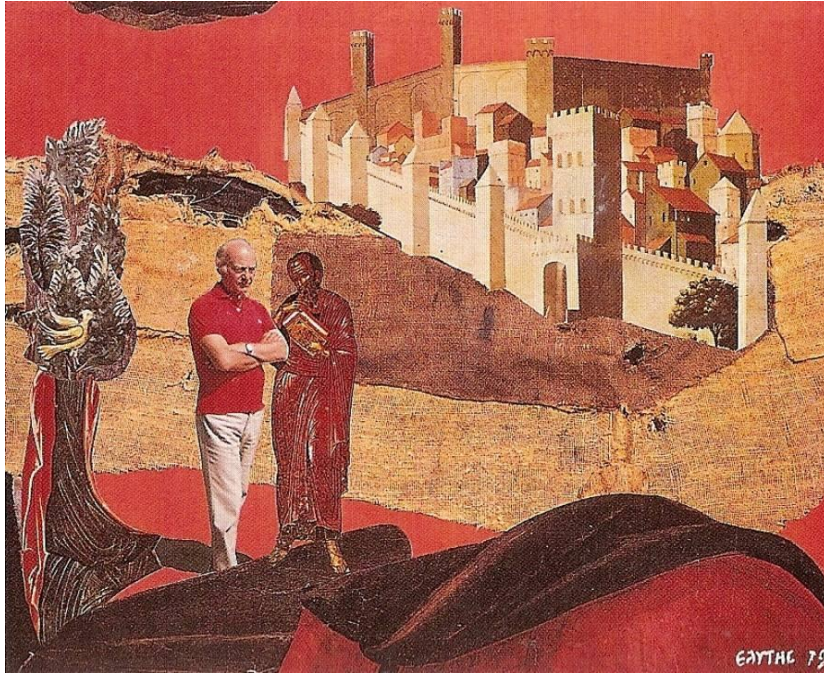

Πλάθοντας ποιήματα με έμπνευση του Οδυσσέα Ελύτη

*Ο λογοτεχνικός όμιλος του Γυμνασίου Βουλααγμένης δημιουργεί τα
δικά του ποιήματα με έμπνευση τα ποιήματα του Ελύτη:*

ΜΑΡΙΝΑ, ΤΕΛΕΤΗ, ΑΝΟΙΞΗ, ΜΑΡΙΑ ΝΕΦΕΛΗ

Μαζί στο ξέγνοιαστο ακρογιάλι
με τα αστέρια ψηλά
μυρίζοντας την άμμο τη λαμπερή
να σε φιλήσω τώρα περίμενα γλυκά.

Συννέφιασε ο ουρανός
μου ήρθε μια γνωστή μυρωδιά
και άκουσα ένα κλακ.

Ξεκίνησε βροχή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δίπλα στο πηγάδι υπήρχε μία βρύση.
Εκεί πήγε και έκατσε το περιστέρι. Στο ράμφος του
κρατούσε έναν κρίνο που έμοιαζε με αστέρι.
Ο κρίνος μύριζε βασιλικό κι ο βασιλικός πετούσε,
πετούσε δίπλα απ' τη λουίζα στο χέρι της Μαρίνας.

ΜΥΡΤΩ

Βαθιά, βαθιά, πολύ βαθιά. Ανακαλύψαμε
Ένα ξέφωτο, δίπλα στην θάλασσα.
Μια καρδερίνα μας έβλεπε απόμακρα.

ΣΕΜΕΛΗ

Την αστραπή τους τη χρυσή
στην όμορφη Κυριακή.
Ο όμορφος ήλιος έλαμπε
την Κυριακή πάνω σε ένα
καραφλό κεφάλι.

ΝΙΚΟΛΑΣ

Ο Θεός που κολυμπά
στους χρόνους και στους χώρους,
που κουβαλά στη ράχη του
σύννεφα του έρωτα και του καιρού.
Που στις κοπέλες έπλασε καρδιές σαν πασχαλιές
και σαν κοχύλια μες στην άμμο.

ΔΑΝΑΗ

Μια ελιά, ένα αμπέλι ακόμη και ένα καράβι
είναι ένα όμορφο δειλινό στη θάλασσα.
Το Αιγαίο στην Ελλάδα καλωσορίζει
την ευτυχία και τη γαλήνη.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Η αγάπη μου χτυπάει πορτόφυλλα
στο σπίτι που αγρυπνώ
και μες στα δάκρυα την κοιτώ
και με πιάνει το παράπονο.
Σαν το καράβι που άνοιξε τα άρμενα
και αλαργεύει.

Τώρα χάνονται οι στεριές
και ο κόσμος μόλις που ανασαίνει

ΝΕΦΕΛΗ

Οι ηλιαχτίδες του ήλιου σαν χρυσές αστραπές,
ζεσταίνουν το όμορφο κεφάλι του κοριτσιού
Και σαν αγκαλιά τη ζεσταίνουν, την προστατεύουν
σαν άγγελοι του ουρανού και την ντύνουν
σαν κάτασπρο γιασεμί.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ένας « Αναχωρητής» περιμένει κοντά στη θάλασσα
για το καράβι του.

Το πλοίο θα έπλεε στο Αιγαίο ένα δειλινό.

Την άνοιξη σε ένα ξέφωτο στον αγρό.
Ένωσα την ποίηση, όσο κοιτούσα τον ουρανό,
και ανακάλυψα τη μυστική σχέση

ΛΥΔΙΑ

Έσκυψα σε ένα πηγάδι
και στο νερό είδα αστέρια να κολυμπούν.
Μα είχαν χάσει το φως τους.
Είχανε πέσει από τον ουρανό, τις νύχτες πια
δεν φώτιζαν την πόλη.
Ήταν όμως ακόμα καλοκαίρι
οπότε δεν χρειαζόταν.

ΧΑΡΑ

Τα κοχύλια στο βυθό
φωτίζονται από τον ήλιο
σαν φαναράκια, ενώ
οι αστερίες χορεύουν στην αμμουδιά.
Οι λεβάντες και οι μαργαρίτες
Είναι στολισμένες με κισσούς.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

Η κοπέλα που καθόταν στη μαρμαρένια αμμουδιά,
τρώγοντας καρπούζι και μυρίζοντας λεβάντα
και τα δελφίνια στο βυθό που κολυμπούσαν
με τις αθερίνες και το κορίτσι που έπαιζε με τα κοχύλια
στη θάλασσα, κοιτώντας το ηλιοβασίλεμα
που έπεφτε μέσα της και μύριζε αμύγδαλο

ΛΥΔΙΑ

Ένας ψαράς χορεύει με ένα δελφίνι
υμνώντας τον Ύψιστο.
Βυθίζοντας τη θάλασσα
σε μια φέτα καρπούζι.

ΝΙΚΟΛΑΣ

Η Ελένη τρώγοντας ένα καρπούζι
ένιωσε τη δροσιά και την ελευθερία
του γλυκού Μπάτη της θάλασσας.
Κάθισε στα βότσαλα χαζεύοντας τα κύματα
και φαντάστηκε δελφίνια
να παίζουν στο βυθό.

ΝΕΦΕΛΗ

Καθώς περπατούσα στην ακρογιαλιά, έσκυψα
και έπιασα ένα βότσαλο και το έριξα στη θάλασσα,
όπως έκανα μικρή.
Ψάρια μαζεύτηκαν σαν να ήταν δόλωμα.
Το τραγούδι μιας καρδερίνας χάιδεψε τα αυτιά μου.
Ένιωθα τα χαλίκια στα πόδια μου
και τον αφρό της θάλασσας μέσα μου.

Το αγριοκάτσικο έπαιζε με ένα όστρακο
κάτω από την ξέξασπρη αστεριά.

Ο ήλιος χάιδευε τον αργαλειό καθώς
το ορτύκι τραγουδούσε.

Το καβούρι, ο καπετάνιος, χάζευε την καρδερίνα.

Για βρούβες πήγε η Λουίζα να βρει ζαφείρια
στο κοτέτσι. Αντί για αυτό μπουγάδα έκανε
Δίπλα στη φραγκοσουκιά.

ΣΕΜΕΛΗ

Η καρδερίνα πετούσε μέσα στο ζέφυρο, σταμάτησε
και έκατσε πάνω στο χαλίκι. Περνά δίπλα της ο
μούτσος, κρατάει ένα φανάρι στο άλλο χέρι ένα
κορίτσι.

Περπατούν και ύστερα φτάνουν στο
μονοπήγαδο, πηγάδι δίχως νερό. Μέσα έχει
μονάχα μια λουίζα.

ΜΥΡΤΩ

Το δελφίνι σαν της θάλασσας το άτι, παίζει με
τα κύματα και με αυτά οδηγό, πάει
προς τον ήλιο, το δυνατό και το λαμπερό
που έχει ως δικό του οδηγό την αγάπη.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ο ήλιος λάμπει και φωτίζει τη θάλασσα.
Μυρίζει η ανεμώνη και η αρμπαρόριζα.
Τρώω καρπούζια και φιστίκια.
Βλέπω όστρακα στην άμμο και δελφίνια στην ακτή.
Τότε κατάπια ένα κουκούτσι και έβηξα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Η αγάπη γίνεται ένα με τη θάλασσα,
θυμάται την Άννα, που μαζί,
τρέχοντας ανάμεσα στις ροδιές
και μαζεύοντας το χαμομήλι,
αναπολούσαν τις ημέρες που κολυμπούσαν στο βυθό
και έκαναν όνειρα να γίνουν ένα με τα βότσαλα
και να σιγοσβήνουν σαν καντήλι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Έτρωγα ένα καρπούζι δίπλα στο δυόσμο
και σε μια αρμπαρόριζα, δίπλα από
μια θάλασσα με αφρό.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ

Λογοτεχνικός Όμιλος Γυμνασίου Βουλιαγμένης

2023-2024

Οδυσσέας Ελύτης